

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 76 - Forslag til Lov om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love. (Forlængelse af ratepensionsordninger under udbetaling, justering af reglerne for pensionsordninger med løbende udbetalinger og krav til placering af midlerne i godkendte udenlandske pensionsordninger m.v.).

Hermed sendes kommentar til Forsikring & Pensions henvendelse af 26. november 2010 (L 76 – bilag 10)

Troels Lund Poulsen

/ Carsten Vesterø

Suspension af udbetalingerne af en livsvarig livrente.

I sin henvendelse anfører Forsikring & Pension (F&P) *for det første*, at lovforslaget kan være en økonomisk hindring for, at personer, der har nået efterlønsalderen, vender tilbage til arbejdsmarkedet. De foreslåede regler betyder, at udbetalingerne fra den livsvarige livrente skal opretholdes, uanset at den pågældende genindtræder på arbejdsmarkedet og dermed erhverver en skattepligtig indkomst. Det vil ifølge F&P i mange tilfælde betyde, at topskatten vil udhule gevinsten ved at gå tilbage i arbejde. Kravet om, at pensionsudbetalingen skal fortsætte sideløbende med lønindtægt, kan med de gældende skatteregler føre til, at en person kun får en marginal økonomisk effekt af at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Risikoen for skattespekulation er ifølge F&P stærkt overvurderet i forhold til ønskerne om en fleksibel pensionsplanlægning og dermed fleksibel tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet.

Ønsker en pensionskunde at suspendere pensionsudbetalingerne må det som udgangspunkt forudsætte, at kunden har en anden indtægt at supplere med. Desuden begrænses spekulationsrisikoen af, at pensionsudbetaling i en livsvarig livrente er livsbetingede. Ved at stoppe udbetalingerne løber kunden en risiko for, at der samlet set udbetales mindre fra pensionen. Kunden kan have tilkøbt en garanti, der sikrer de efterlevende udbetaling i en afgrænset periode, men det er ikke sikkert, at den er tilstrækkelig til at opveje usikkerheden. Der er derfor usikkerhed og meromkostninger forbundet med at stoppe udbetaling fra en livsvarig livrente midlertidigt.

Dette fører ifølge F&P til, at risikoen for skatteunddragelse er meget begrænset og ikke kan stå mål med de begrænsninger, som lovforslaget vil føre til i relation til mulighederne for fleksibel tilbagetrækning. F&P foreslår en tilpasning af lovforslaget, så det vil være muligt at standse udbetalingerne af livsvarige livrenter.

Hertil bemærkes, at det for så vidt angår ratepensionsordninger allerede i dag er sådan, at udbetalingerne ikke kan standses i en periode, når udbetalingerne er påbegyndt. Hensynet bag denne regel er det grundlæggende princip i pensionsbeskatningsloven om, at det ikke skal være muligt ved vilkårlig placering af udbetalingerne helt eller delvist at undgå beskatning. Dette grundlæggende princip er også baggrunden for forslaget vedrørende livsvarige livrenter, hvorefter det ikke skal være muligt at standse udbetalingerne fra en livsvarig livrente, idet der ellers vil være mulighed for ved vilkårlig placering af udbetalingerne helt eller delvis at undgå beskatning. Praktiske udfordringer forbundet med den mere eller mindre vilkårlige placering af udbetalingerne for den enkelte pensionsopsparer skønnes ikke at være tilstrækkeligt værn mod denne mulighed for skattespekulation. Det vil være helt afhængigt af den enkelte pensionsopsparers konkrete forhold – herunder økonomiske vilkår for skatteplanlægning – om det vil kunne betale sig at håndtere de anførte praktiske udfordringer.

F&P anfører *for det andet* som nævnt også, at kunden ved at stoppe udbetalingerne løber en risiko for, at der samlet set udbetales mindre fra pensionen, og at der er usikkerhed og meromkostninger forbundet med at stoppe udbetaling fra en livsvarig livrente midlertidigt.

Hertil bemærkes, at der nok er en risiko for, at der samlet set udbetales mindre fra pensionen, nemlig hvis pensionskunden dør før det tidspunkt, som ved beregningen af pensionsydelsen er lagt til grund, jf. den pågældendes forventede restlevetid. Men der er dermed også en mulighed for, at der samlet set udbetales mere fra pensionen, nemlig hvis personens faktiske restlevetid er længere end den forventede restlevetid.

At det er usikkerhed og meromkostninger forbundet med at stoppe udbetaling fra en livsvarig livrente taler vel heller ikke entydigt mod et forslag, som forhindrer sådan suspension.

Jeg vil dog også gerne understrege, at jeg finder det overordentligt vigtigt at sikre optimale vilkår for et fleksibelt arbejdsmarked, herunder ved genindtræden på arbejdsmarkedet efter pensionering. Derfor er jeg indstillet på i samarbejde med pensionsbranchen i foråret 2011 at undersøge, om der vil kunne tilvejebringes fleksible regler, idet jeg samtidig skal betone, at disse regler dels reelt sikrer et øget arbejdsudbud, dels ikke giver anledning til provenutab knyttet til vilkårlig placering af udbetalingerne for helt eller delvis at undgå beskatning.

Forlængelse af udbetalingsforløbet for ratepensioner og ophørende livrenter.

I sin henvendelse anfører F&P *for det tredje*, at såfremt en kunde ønsker at forlænge udbetalingsforløbet for en ratepension eller ophørende livrente, efter at udbetalingen er påbegyndt, kan det efter forslaget først ske med virkning fra førstkommende kalenderårs begyndelse. F&P har i sit høringssvar af 20. oktober 2010 foreslået, at ændring af udbetalingsvilkårene bør kunne iværksættes med virkning fra førstkommende aftalte udbetalingstidspunkt i den oprindelige aftale. Det vil være i overensstemmelse med kundens behov at kunne effektuere aftalen hurtigst muligt og være administrativt langt mere enkelt for selskabet.

Skatteministeriet har afvist forslaget med, at det vil føre til, at der kan udbetales færre rater, henholdsvis foretages færre løbende udbetalinger i ændringsåret. Det er ifølge F&P korrekt, at organisationens forslag giver mulighed for indkomstudjævning. Da der alene er adgang til at forlænge og ikke forkorte udbetalingsforløbet, er der ifølge F&P dog tale om en meget begrænset risiko, der alene knytter sig til ændringsåret. Tilmed vil det for kunden næppe være interessant at udnytte muligheden alene med det formål at opnå indkomstudjævning med skattebesparelse til følge. For kunden vil dispositionen få konsekvenser for den resterende del af udbetalingsperioden med lavere pensionsudbetalinger til følge i de enkelte år.

F&P anbefaler på denne baggrund fortsat, at der ikke indføres unødigt restriktive foranstaltninger. Ændrede udbetalingsvilkår bør kunne effektueres med virkning fra førstkommende aftalte udbetalingstidspunkt i den oprindelige aftale.

Jeg noterer mig, at F&P anerkender, at organisationens forslag vil give mulighed for indkomstudjævning i ændringsåret. Det er netop muligheden for indkomstudjævning i ændringsåret, der er en del af baggrunden for mit forslag.

Jeg vil også gerne understrege, at mit forslag om at give mulighed for forlængelse af ratepensioner under udbetaling, som altså er en lempelse af pensionsbeskatningsloven, har baggrund i et ønske fra pensionsbranchen. At forlængelsen først kan ske med virkning fra førstkommende kalenderårs begyndelse er en relativt simpel håndtering af den mulighed for indkomstudjævning, som ellers vil være konsekvensen af muligheden for at forlænge udbetalingsperioden.

For ratepensioner i banker tager den i lovforslaget foreslåede regel desuden højde for, at ordningens værdi ved ændringsårets begyndelse ikke er retvisende som grundlag for beregningen af et nyt rateforløb allerede med virkning fra førstkommende aftalte udbetalings-tidspunkt i den oprindelige aftale. Vilkårene for forlængelse er således ens for rateopsparinger, rateforsikringer og ophørende livrenter.

Efterlevendes adgang til at overføre til egen ordning.

F&P har i sit høringssvar foreslået, at en efterlevende efter forsikringstagerens død får mulighed for at overføre afdødes pensionsordning til sin egen ordning. Hermed får den efterlevende mulighed for at udskyde pensionsudbetalingen, indtil vedkommende selv går på pension. Skatteministeriet har ikke ønsket at imødekomme forslaget begrundet i provenumæssige hensyn. Forslaget fører således til et varigt provenutab knyttet til den løbende lavere beskatning af afkast, svarende til forholdet mellem beskatningen af frie midler og den lempeligere beskatning af pensionsafkast på 15 pct., som pensionsopsparereren vil opleve i udskydelsesperioden. Forslaget vil desuden medføre et umiddelbart provenutab, da skatte- eller afgiftsbetalingen først vil ske på det tidspunkt, hvor den efterlevende påbegynder sin udbetaling af den overførte pension.

Dette provenumæssige hensyn anfægter F&P *for det fjerde* i henvendelsen. F&P anfører, at Skatteministeriets provenuskøn forudsætter, at pensionsudbetalingerne placeres i bestemte aktiver – dvs. frie midler, der er underlagt kapitalindkomstbeskatning. Det er der på ingen måde sikkerhed for. Midlerne kan ligeså vel placeres i formuegoder, der ikke beskattes.

Hertil bemærkes, at Skatteministeriets beregninger tager udgangspunkt i en gennemsnitsbetragtning, og i gennemsnit vil den løbende beskatning af frie midler være højere end pensionsafkastskatten. Hvis dette ikke var tilfældet, ville der ikke være en skattebegunstigelse knyttet til afkastet af fradragsberettiget pensionsopsparing.

F&P anfører *for det femte*, at Skatteministeriet har afvist forslaget med henvisning til, at en række udbetalinger kan være boafgiftspligtige og at forslaget vil kunne benyttes til at undgå boafgift. F&P foreslår derfor, at forslaget om at kunne overføre til egen pensionsordning afgrænses til situationer, hvor betingelserne for fritagelse for betaling af boafgift er opfyldt, jf. boafgiftslovens § 3, stk. 1. Herefter vil der ikke være tale om et provenutab.

Hertil bemærkes, at de ovennævnte varige og umiddelbare provenutab stadig vil bestå, uanset om provenutabet knyttet til den manglende betaling af boafgift håndteres som foreslået af F&P.

Desuden er det værd at bemærke, at en pensionsudbetaling til andre end en efterlevende ægtefælle alene er undtaget fra boafgift i det omfang udbetalingen er indkomstskattepligtig efter pensionsbeskatningsloven. Dermed vil det ikke være entydigt, om f.eks. en ratepension, som tilfalder afdødes børn, vil være undtaget, da ratepensionen vil kunne udbetales dels som et engangsbeløb mod betaling af pensionsafgift, jf. pensionsbeskatningslovens § 29, dels i indkomstskattepligtige rater.

Suspension af udbetalingerne af en ophørende livrente.

F&P efterlyser *for det sjette* en kommentar til organisationens bemærkning vedrørende § 2, nr. 7, i det lovforslag, der blev sendt i høring. Bemærkningen er således ikke kommenteret i høringsskemaet til lovforslaget.

Med lovforslaget lægges der op til, at det ikke skal være muligt at standse udbetalingerne fra en ophørende livrente under udbetaling. Forslaget giver F&P anledning til at bemærke, at forslaget umiddelbart er på kant med de overordnede politiske hensyn, der går i retning af at forbedre mulighederne for en mere fleksibel tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet, herunder ønsket om at fastholde seniormedarbejdere længere tid på arbejdsmarkedet, og bestræbelserne på at få pensionsudbetalingerne udstrakt til forsørgelse i en længere del af alderdommen.

Forslaget er begrundet i risiko for skattespekulation. En risiko, der dog må være begrænset, da det bør kunne sikres, at udbetalingsforløbet ikke blot bringes *midlertidigt* til ophør. Et ophør kan eksempelvis udløse krav om, at der påbegyndes et nyt udbetalingsforløb med respekt af kravene i § 2, nr. 4, litra b – dvs. at den resterende del af ordningen skal udbetales over mindst 10 år (eller mere hvis det oprindelige udbetalingsforløb er længere). Konsekvensen for kunden er, at de resterende udbetalinger skal udstrækkes over en længere periode, med det til følge at den årlige værdi af udbetalingerne derved nedbringes.

Jeg skal naturligvis beklage, at bemærkningen ikke er kommenteret i høringsskemaet, hvilket beror på en fejl. Til F&Ps kritik bemærkes, at det for så vidt angår ratepensionsordninger allerede i dag er sådan, at udbetalingerne ikke kan standses, når udbetalingerne er påbegyndt, jf. også mine bemærkninger ovenfor til F&Ps kommentar om livsvarige livrenter. Hensynet bag denne regel er som nævnt, at det ikke skal være muligt ved vilkårlig placering af udbetalingerne helt eller delvist at undgå beskatning. Dette grundlæggende princip er også baggrunden for forslaget vedrørende ophørende livrenter.

F&P anfører i sit høringssvar som nævnt desuden, at konsekvensen for kunden – ved anvendelse af F&Ps løsningsforslag – er, at de resterende udbetalinger skal udstrækkes over en længere periode.

Hertil bemærkes, at såfremt der resterer 10 år eller mere af det oprindelige udbetalingsforløb, vil de resterende udbetalinger imidlertid ikke blive udstrakt over en længere periode.

F&P anfører endelig i sit hørings svar, at en forlængelse af udbetalingsforløbet alt andet lige vil have den konsekvens, at pensionen i videre udstrækning modregnes i retten til at modtage offentlige ydelser.

Hertil bemærkes, at det er korrekt, at pensionen ved en forlængelse modregnes i offentlige ydelser i en længere periode. Effekten kan dog samtidig være, at de lavere årlige ydelser resulterer i forhøjede offentlige ydelser pga. mindre aftrapning. Effekten af en forlængelse på offentlige ydelser er derfor ikke entydig.